

OPINIÓ

Cop d'ull
a casa nostra

JOSEP CHINER I PALMÍ VALÈNCIA*

Sembla que lluny han quedat els temps on s'advertia la possibilitat de tancar l'accés a un habitatge digne a milions de persones, en especial a les més joves. Malauradament ara és un fet consumat que es porta amb la resignació com al que ha tocat conviure amb uns veïns sorollosos; molesta, és suportable en moltes ocasions i posar remei sembla impossible. No vull banalitzar aquest greu problema, però em tinc la sensació que s'ha donat per perduda la possibilitat de remeïa des de les estructures municipals, amb l'esguard de culpabilitat dirigit cap als estaments superiors (nacional i estatal). Alcaldes i alcaldesses, regidors i regidores, no desvieu la mirada cercant culpables de la vostra espècie en altres estaments. O qui si no vosaltres mateixos dissenyeu Plans d'ordenació urbanística municipal (POUM) demencials amb l'excusa demagògica del progrés? De la suposada millora de la qualitat de vida per a tots els veïns i veïnes de les viles? O per a les empreses locals? Perquè al mateix temps, és totalment fals que els governs locals no tingueu capacitat d'incidència sobre el preu de l'habitatge o que no pugueu afavorir el seu accés a tothom en unes condicions dignes.

Ara bé, els independentistes i radicals (i dic radical amb l'orgull del significat del mot: consulteu-ho al diccionari Moll Català-Valencià-Balear o al Diccionario de la Real Academia Española) amb presència o sense presència municipal, els qui començarem a destapar els usos, abusos urbanístics i usurpació del dret a l'habitatge hem d'assumir la responsabilitat de les contrapropostes urbanístiques amb veritable funció transformadora i rupturista. Com? De la mateixa manera que es presenten mocions en favor de la independència dels Països Catalans o denunciant la tortura de les forces parapolicials, s'han de promoure altres que aposten per la modificació dels POUM multiplicant el nombre d'habitatges de "protecció oficial". Mocions exigint la implicació directa dels consistoris en l'execució d'habitatges: és a dir, promoure un ajuntament com a figura edificadora. O mocions dirigides a expropiar terrenys per destinar-los a habitatges públics. Així que més enllà de denúncies i queixes, passem a l'acció directa.

*Geògraf. Membre de l'Associació de Veïns dels Velluters (València)

Fugida endavant del govern de Mataró en l'enderroc de Can Fàbregas i Caralt

REDACCIÓ BARCELONA

Han passat moltes coses a Mataró des que el mes de desembre de 2006 el Govern municipal va demanar al Consell del Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Mataró de canviar la catalogació del conjunt de l'antiga fàbrica de Can Fàbregas i de Caralt per poder-hi instal·lar El Corte Inglés (veure L'ACCENT 104). Els esdeveniments s'han desencadenat els darrers mesos, des que la Plataforma Salvem Can Fàbregas va treure a la llum pública la relació familiar existent entre l'encarregador d'Urbanisme, Ramon Bassas, i dos dels expropiataris de la nau.

Això va succeir el 17 de gener de 2008. La notícia va caure com una bomba en la vida política mataronina perquè l'esmentat regidor ha tingut un paper actiu durant tot el procés que ha conduït a la requalificació i posterior venda dels terrenys. Per si fos poc, les posteriors explicacions de l'alcalde donen a entendre que quan va nomenar regidor d'Urbanisme a Ramon Bassas després de les eleccions municipals del passat mes de maig, ja coneixia la relació de consanguinitat de tercer grau entre el regidor i els esmentats propietaris de la finca.

Cal dir que, segons va demostrar en el seu moment la CUP de Mataró en roda de premsa, el preu de la finca de Can Fàbregas i de Caralt va augmentar un 8.000% mentre Bassas tenia càrrec de responsabilitat en el Govern municipal: dels 33 milions de les antigues pessetes que els va costar el 1982, als 2.745 milions de pessetes pels que van vendre la finca l'abril de l'any passat. A més, la venda es va produir després de l'adjudicació a El Corte Inglés del concurs per a la selecció d'un operador comercial únic de les futures instal·lacions, fet que hauria inflat encara més el preu de venda.

Errors sense importància

Durant el primer ple posterior a l'esmentada notícia, celebrat a principis de febrer, l'alcalde Barón del PSC no tan sols no va fer cap mena d'autocrítica qualificant tot l'afer com "un error sense transcendència", sinó que va provar d'engegar "el ventilador" tot acusant altres representants d'altres formacions polítiques de tenir relacions familiars amb altres propietaris de terrenys requalificats o amb persones implicades en l'afer. Aquestes posicions pretenien donar per tancat el

que ja es coneix com "Afer Bassas - Fàbregas", sota l'amenaça d'esquitxar altres grups municipals. Els seus socis de govern, ICV i ERC, que s'havien limitat els dies anteriors del ple a demanar "un gest a l'alcalde", van tancar files amb el PSC tot rentant-se les mans i rebutjant les condemnes de la resta de partits de l'oposició.

Per la seva banda, la CUP no només va insistir en exigir responsabilitats polítiques al conjunt del Govern municipal, sinó que també va reclamar la paralització de tot el projecte. A més, el seu regidor va presentar en nom de la candidatura un recurs de reposició per anul·lar un acord de compra-venda entre PUMSA (la promotora urbanística pública) i l'Ajuntament per uns terrenys del sector davant les múltiples irregularitats observades. Segons els representants de la CUP, "l'Ajuntament es ven un bé que no té, sense haver fet subhasta pública, malvanent patrimoni públic a meitat del preu de mercat i és el mateix comprador qui posa el preu, que fa de jutge i part", i tot això sense complir els procediments administratius requerits. El

recurs va ser rebutjat amb els vots en contra del Govern municipal, i la CUP ha anunciat que recorrerà a la via judicial.

Més ombres

D'altra banda, en el darrer ple realitzat el 6 de març, el Govern municipal va aprovar una nova mesura destinada a assegurar l'arribada de El Corté Inglés a la capital del Maresme. Segons el Pla de Millora Urbana, prop d'un centenar de propietaris de la ronda Barceló de Mataró hauran de fer-se càrrec dels 1,2 milions d'euros que costarà el desmuntatge de la nau de l'antiga fàbrica mataronina a canvi de les futures plusvàlues que els aportarà aquesta transformació. Segons la CUP de Mataró, però, aquest cost acabarà recaient sobre els ciutadans a través del previsible augment del preu dels habitatges i de la quantitat que haurà d'assumir PUMSA, l'empresa pública que segons l'Ajuntament només hauria de cobrir "una part residual" de l'operació.

MÉS INFO:

[HTTP://MATARO.CUP.CAT](http://MATARO.CUP.CAT)[HTTP://WWW.SALVEMCANFABREGAS.ORG/](http://WWW.SALVEMCANFABREGAS.ORG/)

La Conselleria de Medi Ambient haurà de decidir sobre la preservació de Montserrat

REDACCIÓ BAIX LLOBREGAT

De moment, i fins que la Conselleria de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya no es pronuncii, el projecte de parc industrial per a Collbató tirarà endavant, malgrat les més de 72.000 signatures recollides i les més de 1.200 al·legacions en contra presentades per la Plataforma Salvem Montserrat. El projecte consisteix en l'ampliació de la zona industrial de les Gineseres, i suposaria la requalificació de més de 21 hectàrees de terreny agrícola i forestal actualment protegit i la seva conversió en "sòl urbanitzable delimitat d'ús industrial". El projecte compta amb informes desfavorables elaborats per part dels serveis tècnics d'Urbanisme i Medi Ambient del mateix Ajuntament.

Segons fonts de la plataforma, el pla de l'Ajuntament pretén cobrir per la via de la requalificació i la venda de territori l'endeutament acumulat pels successius governs del PSC i de CiU. Aquest endeutament, que podria arribar fins als 7 milions d'euros, "impedeix que es puguin donar molts serveis bàsics".

Actualment el PSC governa Collbató amb una majoria absoluta. Els principals beneficiaris de la operació serien les empreses Quat Inversiones SL i Immo-

biliària Benet SL i els seus respectius dirigents, vinculats a la directiva del RCD Espanyol, i que calculen els seus beneficis en més de 120 milions d'euros. La nova àrea industrial inclouria activitats altament contaminants com la forja de metalls, tractaments electrolítics, aliatges de metalls amb fòsfor i escòries siderúrgiques, preparació de ciments, indústries químiques, materials abrasius, gestió de residus perillosos com amiant, cianur, crom, dissolvents, pesticides, fòsfor, olis usats i manipulació de materials explosius, entre d'altres.

En mans del conseller

Actualment la resolució del conflicte està en mans del conseller Francesc Baltasar (ICV), que és qui tindrà l'última paraula en relació a les al·legacions presentades per la plataforma, i la memòria ambiental presentada per l'Ajuntament. En cas que el govern fallés en favor del projecte, la plataforma esgotaria les vies administratives i judicials, arribant fins a la Unió Europea si fos necessari. Mentrestant, demanen que "s'exerceixi també una pressió popular a les institucions: a l'Ajuntament de Collbató, al Patronat de la Muntanya de Montse-

rrat i a la Generalitat de Catalunya".

En qualsevol cas, preveuen una lluita llarga i amb molt de desgast, és per això estan promovent contactes amb altres plataformes similars d'arreu del territori per compartir recursos i unir esforços. El primer resultat d'aquest tipus d'iniciatives ha estat la publicació d'un portal a internet, l'objectiu del qual és "demostrar el greu impacte que suposen pel conjunt del país les agressions contra les que lluiten, tot fent saber les empreses i els partits que estan implicats en les decisions". També volen organitzar una acampada de caire festiu i reivindicatiu que permeti visualitzar totes aquestes lluites per tal de fer-les confluïr i així donar més força a aquestes lluites.